

умѣренъ, какъвто е сега. Вѣчнитѣ ледове и снѣгове почватъ да се топятъ. Рѣкитѣ ставатъ пълноводни, водитѣ преливатъ брѣговетѣ, заливатъ равнинитѣ, дето се образуватъ множество блата и езера. Скоро последнитѣ се изпълватъ съ риба, която намира въ тѣхъ по-благоприятни условия за размножаване.

Ловецътъ, който скита и тукъ и тамъ да дири дивечъ, много пжти е обхождалъ тия езера. Многобройната риба, съ каквато сж гъмжели езерата, обрѣща вниманието на ловеца.

Да кажемъ, че днесъ не му се удаде да хване или убие дивечъ, а трѣбва да се яде. Той се спира край брѣга и наблюдава, какъ рибитѣ плуватъ и после се скриватъ въ дълбочинитѣ. Решава да се опита, дали не би могълъ да хване нѣкоя отъ тѣхъ. Водата вече не е много студена. Той навлиза въ езерото и успѣва да хване съ ржка една, опитва се да хване втора и т. н. Освенъ това намира въ голѣмо количество блатни охлюви и миди. Той е доволенъ. Доволенъ е, че открива новъ източникъ за прехрана, много по-лесенъ, отколкото ловътъ, който е свързанъ съ голѣми трудности и опасности за живота.

Така първото, най-старото, риболовно орждие е ржката.

Но настѣпва зима. Макаръ и не толкова сурова, все пакъ тя е студена. Водата изстива, езерата замръзватъ и не може вече да се газии въ тѣхъ. Желанието, обаче, на старитѣ риболовци да иматъ риба на трапезата си е голѣмо, толкозъ повече, че следъ като сж скитали доста, не сж могли да убиятъ дивечъ. А дивечътъ отъ година на година намалявалъ. Съ промѣната на климата много отъ животнитѣ измрѣли, а други се преселили къмъ северъ или се изтеглили въ високитѣ планински области.

Сега вече предстои да се направи втори опитъ. Ловецътъ държи въ ржката си копие, чийто връхъ е направенъ отъ кремъчно острие. На рамото му има лжкъ и множество стрели съ остри краища, направени отъ костъ и кремъкъ. Хрумва му мисълта да отправи еднажъ копието, втори пжтъ стрелата къмъ застоялата или бавно движещата се въ студената вода риба.

Следъ нѣколко несполучливи опити, най-после окото и ржката навикватъ. Едно отъ копията пронизва тѣлото на доста голѣма риба и тя изплува надъ водата.

Така, нашиятъ прадѣдъ научава, че сжщото копие и стрела, които могатъ да повалятъ сърна, дива коза, еленъ и пр., могатъ сжщо да убиватъ и риба. Отъ сега нататъкъ тия две оржжия ставатъ вече и **риболовни**.

Ако бихме могли да се пренесемъ мислено въ ония времена, щѣхме да видимъ следната картина: